



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Příbrami rozhodl v hlavním líčení dne 25. září 2024 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Miloslava Boudníka a přísedících M. S. a V. K.

takto:

Obžalovaný

J. P.

narozený v , IČ
, trvale bytem ,

je vinen, že

v období od přesně nezjištěné doby od září 2014 do 18. 6. 2022 v rodinném domě na adrese , vše v okrese , opakovaně se zvyšující se intenzitou, úmyslně fyzicky i psychicky zle nakládal se svojí družkou, poškozenou V. N. , nar. , která jeho jednání vnímala jako těžké příkoří, když konkrétně: v roce 2014, když začali bydlet na adrese , po předchozí slovní hádce hodil po poškozené nádobu s horkou polévkou, přičemž poškozenou zasáhla pouze tato nádoba, načež se ukryla v koutě místnosti, kam ji obžalovaný zatlačil a zde ji udeřil pěstí do ramene a slovně ji vyhrožoval, že ji vyhodí z domu, že ji umlátí, zabije, nechá ji ležet v krvi, že na ni půjde přes její děti, kterým ublíží a ona se bude muset dívat a žít s nimi, dále ji vulgárně nadával, že je kurva, a proto ji zabije, dne 29. 2. 2016 poškozenou fyzicky napadl několika údery rukou sevřenou v pěst do oblasti ramene, v důsledku čehož

poškozená vyhledala lékařské ošetření; dne 1. 1. 2017 došlo k ukončení partnerského vztahu mezi poškozenou a obžalovaným, avšak oba nadále sdíleli společnou domácnost, ve které dne 7. 4. 2017 obžalovaný poškozenou opět fyzicky napadl, kdy ji v ranních hodinách začal škrtit, hodil s ní o zeď a o zem, v důsledku čehož poškozená vyhledala lékařské ošetření; ve fyzickém napadání poškozené pokračoval i v roce 2019, kdy v místě bydliště poničil dveře a jejich část po poškozené hodil a zasáhl ji do levé čelisti, kde má až dosud patrné jizvy; dále poškozenou napadl během Vánoc v roce 2020, kdy po poškozené hodil hořící svíčku ve skle, kterou ji zasáhl do hlavy a byla tekutým voskem popálena; dne 17. 6. 2022 došlo ze strany obžalovaného k vulgárnímu napadání poškozené, když fyzickému ataku zabránil syn poškozené A. Z. nar. , načež došlo ze strany zasahující hlídky PČR k vykázání obžalovaného z místa bydliště;

výše popsaného jednání obžalovaného byla opakovaně přítomna poškozená nezletilá dcera A. N. roč. , když obžalovaný si musel být vědom toho, že tímto jednáním vůči jeho družce, poškozené V. N. , porušuje důležité povinnosti vyplývající z rodičovské zodpovědnosti a ohrožuje jejich citový a mravní vývoj,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, a takový čin páchal po delší dobu,

úmyslně ohrozil citový a mravní vývoj dítěte tím že závažným způsobem porušil svou povinnost o ně pečovat a jinou svou povinnost vyplývající z rodičovské zodpovědnosti, a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku;

přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1, 3 písm. b) trestního zákoníku.

odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 24 (dvaceti čtyř) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku **se stanoví zkušební doba v trvání 28 (dvaceti osmi) měsíců.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené A ■■■ N ■■■, bytem ■■■, zastoupené zmocněncem JUDr. Janem Kelmanem, advokátem se sídlem Příbram II, Pivovarská 15, částku 50 000 Kč.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se nezletilí poškození D ■■■ N ■■■, bytem ■■■, okres ■■■ a V ■■■ P ■■■, bytem ■■■, okres ■■■, zastoupení zmocněncem JUDr. Janem Kelmanem, advokátem se sídlem Příbram II, Pivovarská 15, odkazují se svými nároky na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný byl rozsudkem Okresního soudu v Příbrami ze dne 26. 2. 2024 sp.zn 2 T 42/2023 odsouzen za zločin týrání osoby žijící ve společném obvyklí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zák. a přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1, 3 písm. b) tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání 28 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 36 měsíců. Zároveň byl zavázán k náhradě nemajetkové újmy poškozením V ■■■ P ■■■ v částce 10 000 Kč a A ■■■ N ■■■ v částce 50 000 Kč. Poškozený D ■■■ N ■■■ byl odkázán se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na občanskoprávní řízení zcela, poškozená V ■■■ P ■■■ pak částečně.
2. K odvolání obžalovaného Krajský soud v Praze usnesením z 23.7.2024 sp. zn. 10. To 210/2024 zrušil napadený rozsudek a vrátil věc soudu I stupně k novému projednání a rozhodnutí.
3. Na základě důkazů provedených v původním hlavním líčení a následně doplněných dle pokynu odvolacího soudu soud zjistil následující skutkový stav. Obžalovaný byl partnerem poškozené V ■■■ N ■■■ se kterou žil prokazatelně v období od září 2014 do 18. 6. 2022 v rodinném domě na adrese ■■■, přičemž partnerské soužití ukončili 1. 1. 2017 avšak obžalovaný v domě následně s poškozenou nadále bydlel a podílel se na úhradě společných potřeb. Obžalovaný v uvedeném období poškozenou opakovaně vulgárně napadal jednání popsané ve výrokové části rozsudku, přičemž došlo i k několika fyzickým atakům vůči poškozené, v důsledku kterých byla nucena vyhledat lékařské ošetření, přičemž výše popsaného jednání byla opakovaně přítomna nezletilá dcera poškozené A ■■■ N ■■■, která viděla jako obžalovaný zachází s její matkou, poškozena V ■■■ N ■■■. Obžalovaný se v uvedené době podílel na výchově této nezletilé dcery poškozené.
4. Obžalovaný v přípravném řízení připustil, že jejich soužití s poškozenou byl konfliktní. Ve společné domácnosti žili s ní ještě její tři děti, že má děti vůbec nevěděl. Stěhovali se na různá místa. Připustil, že jí zrušil bránu O2 bez omezení, jinak domácnost platil on. Následně nechal telefony jí i dětem zablokovat. Popřel, že by poškozenou fyzicky napadl, připustil pouze hádky. Je pravdou, že při jedné z hádek měl v ruce nůž, ale poškozenou s ním nenapadl, hodil jej na zem. Důvodem hádek bylo to, že on byl často mimo domov, neboť je řidič kamionové dopravy. Vrcholem soužití byl konflikt spolu se synem poškozené A ■■■ Z ■■■, kdy se vzájemně napadli a na základě této skutečnosti byl vykázán z obydli.
5. U hlavního líčení obžalovaný svou výpověď zopakoval, neví, proč došlo ve spise z lékařské zprávy prokazující zraněním poškozené. Poškozená má sklony k modřinám, stačí když se praští

do ruky, praskají jí žíly, mohla si udělat cokoli. Připustil, že se hádali. Není pravdou, že by poškozenou polil horkou polévkou nebo kávou, ani jí nikdy nenapadl fyzicky. Připustil pouze facky, ale žádné kopání ani údery tam nebyly. Původcem hádek v 90 % případů byla poškozená. Důvodem hádek bylo to, že on byl často mimo domov a ona měla poměr s jinými muži a také finanční otázky, neboť on vše platil a poškozená nebyla hospodárný člověk. Poté se podrobně vyjádřil k tomu, kde postupně s poškozenou bydleli. Není pravdou, že by po poškozené hodil svíčku, že by jí kontroloval telefon, nikdy jí neudeřil pěstí. Jednou jí udeřil do lopatky, ale to bylo otevřenou dlaní. Když se jednou s poškozenou hádali, měl při tom v ruce nůž, ale nehodil ho po ní. Měl ho v ruce a následně s ním praštil o zem a on se rozbil. Rovněž jí nepolil polévkou, to byla nešťastná náhoda. On se zvedl z gauče a šel kolem poškozené a omylem jí polil. Je pravdou, že ve vzteku rozbil dveře, jak do nich praštil, tak se kus dveří odchlípl, vrazil do zdi a následně do poškozené. Popřel, že by s poškozenou hodil o zem nebo o zeď. V době hádek většinou byly děti v pokojíčku, ale nedokázal se vyjádřit k tomu, že by některé z dětí nemohlo vidět nějaký konflikt nebo fyzické napadení poškozené. Děti napomínal, protože si po sobě neuklízely, „řekl, že jsou to prasata“. Poškozené vyhrožoval, že ji z domu vyklidí, že podá žalobu na vyklizení. Důvodem, proč je v domě nechával bydlet, i když soužití bylo takto konfliktní, bylo to, že měl s poškozenou nezletilou V., kterou nechtěl vyhodit na ulici. Pokud jde o přístup k účtu, není pravdou, že by poškozené zrušil přístup k účtu, pouze jí zrušil kartu, ale kdykoliv si mohla vybrat peníze z banky. Veškerý chod domácnosti finančně zajišťoval on, poškozená většinou v soužití nepracovala. Pracovala tak 25 % doby, po kterou spolu byli. Největším důvodem hádek byly právě finanční prostředky. On alkohol neužívá, poškozená ano. Vztah k A. Z. je negativní, byl problematický. Nechtěl, aby se k nim do nastěhoval, měl přispívat na bydlení, ale nedal na to ani korunu. Když se pak vrátil, vznikla scéna a došlo k tomu jeho vykázaní z obydlí. Jediné na tom vztahu, co bylo hezkého, byla dcera V.

6. Obžalovaný sice trestnou činnost vehementně popírá a značně bagatelizuje své protiprávní jednání vůči poškozené, je však třeba konstatovat, že z provedených důkazů, a to výpovědi svědků A., N., I., P. z přípravného řízení, Z., úředního záznamu o poddaném vysvětlení svědkyně P. a listinnými důkazy, a to policejním spisem, úředním záznamem, zprávou ProFem, lékařskými zprávami prokazujícími zranění poškozené, včetně i uvedení jejich původce, zprávou Fakultní nemocnice Motol, sociální poradny, zpráv Policie ČR a orgánu sociálně právní ochrany dětí a rozhodnutím o vykázaní byla trestná činnost obžalovaného jednoznačně prokázána.
7. V daném případě důkazní situace pro soud byla značně ztížená postojem poškozené N., která využila svého zákonného práva k věci, nevypovídala a stejně tak učinila i dcera obžalovaného a poškozeného V. P. u hlavního líčení. Její výpověď z přípravného řízení však byla přečtena a jako důkaz řízení před soudem může obstát. Rozhodujícím důkazem proti obžalovanému je však především výpověď dcery poškozené A. N., která podrobně popsala, jakým způsobem docházelo ke konfliktům, hádkám, vyloučila obhajobu obžalovaného o tom, že poškozená se nacházela opakovaně pod vlivem alkoholu, naopak potvrdila, že v podstatě při každém návratu obžalovaného z cesty, kdy obžalovaný se živí jako řidič nákladní kamionové dopravy a po určitou dobu pobývá mimo domov. Tak docházelo k hádkám, konfliktům, a to i a vulgárním atakům i následně slovním útokům, a i útokům fyzickým vůči poškozené. Jednoznačně uvedla, že hádky většinou vyvolával obžalovaný, i s ohledem na skutečnost, že je ve své výpovědi označila jako tátu a specifikovala období, kdy k útokům docházelo v podstatně kratším rozsahu, než uváděla obžaloba. Domnívá se soud, že její výpověď je zcela věrohodná a nebyl shledán důvod ani motiv, proč by svědkyně navíc jako nezletilá vypovídala vědomě, nepravdu v neprospěch

obžalovaného. Specifikovala období, kdy došlo, kdy docházelo k napadání poškozené jako dobu od nástupu do školy asi v jejich sedmi letech, což soud zohlednil při popisu skutku potvrdila, že poškozená vyhledala lékaře s tím ramenem, poté viděla, jak na ní obžalovaný hodil nůž, dále viděla rozraženou lícní kost. U poškozené vyloučila, že by ve [REDAKCE] v rámci společného bydlení o poškozená požívala alkohol, specifikovala dobu, kdy na místě s nimi v domě bydlel syn poškozené A [REDAKCE] Z [REDAKCE]. Vyloučila, že by on dělal o něco špatného, respektive to samotné neviděla. Obžalovaný házel po poškozené skleničky jednou bouchnul dveřmi, takže kus uštípl a trefil. Poškozenou. Obžalovaný polil poškozenou horkou kávou. Opakovaně se řešilo, že by z domu odešli, ale obžalovaný mě přemlouval, ať tam zůstanou. Viděla na obličeji poškozené monokla pod okem. Kromě těch hádek s poškozenou se obžalovaný ke všem dětem choval hezky. Příčinou hádek byly, jak svědkyně uvedla, „blbosti“ a peníze, anebo že doma děti něco udělaly. A jemu se to nelíbilo. Za nejhorší zážitek považuje to, jak obžalovaný hodil po poškozené nůž a jednou držel pod krkem, s ohledem na skutečnost, jakým způsobem svědkyně a poškozená vypovídala o vztahu obžalovaného k ní a sourozencům a popisovala i osobu obžalovaného, jak již bylo shora uvedena jako táta. Je zřejmé, že se rozhodně nejedná o osobu, která by svou výpověď chtěla obžalovanému jakýmkoliv způsobem vědomě ublížit. Výpověď poškozené, je, byť nikoli v takovém rozsahu, podpořena i výpovědí poškozené, a to společné dcery obžalovaného a poškozené N [REDAKCE]. V [REDAKCE] P [REDAKCE] z přípravného řízení, která uváděla, že obžalovaný poškozené zprosti nadával, říkal obžalované říkal poškozené, že je píča a matky probíhaly někdy i přes telefon, většinou to slyšela od sestry, jednou obžalovaný poškozenou škrtil a hodil po poškozené po poškozené kus dveří, jak přišel domů. Informace o tom, co se mezi rodiči dělo, má buď od sestry A [REDAKCE] nebo od poškozené N [REDAKCE]. Viděla na poškozené jednou o roztrženou hlavu. I zde, zvláště za situace, kdy nezletilá je velmi nízkého věku, se soud nedomnívá, že by svou výpověď chtěla vědomě ublížit obžalovanému a vypovídat v jeho neprospěch. Její výpověď v podstatě dokresluje stav jak to v domácnosti obývané obžalovaným, poškozenou a nezletilými dětmi probíhalo. Obžalovaný byl hlavním a výlučným původcem veškerých konfliktů, hádek a fyzických útoků vůči poškozené: Svědek M [REDAKCE] své výpovědi uvedl, že pokud jde o konflikty mezi obžalovaným a poškozenou, tak byl informován pouze ze strany poškozené N [REDAKCE], nikdy nebyl svědkem žádného konfliktu ani incidentu. V kontaktu byly zhruba dvakrát, třikrát týdně, zpravidla v nepřítomnosti obžalovaného. Viděl na ní rovněž známky fyzického násilí. A Čínou kolem zápěstí nebo na předloktí. Je pravdou, že poškozená je dost vznětlivá. Sami spolu se rovněž někdy nepohodli. Pokud jde o J [REDAKCE] Z [REDAKCE], domnívá se, že je lepší tohoto člověka si držet dál od těla. Ví o tom, že byl ve vězení, ale sám osobně s ním žádnou zkušenost nemá. Oproti obžalovanému, který je poměrně mohutné postavy a poškozená spíše drobná, o soužití obžalovaným o soužití obžalovaného z poškozeného vypovídal, byť pouze o jeho samém závěru, rovněž svědek Z [REDAKCE], který potvrdil, že viděl obžalovaného, jak drží poškozenou pod krkem, tak zasáhl, hodil po něm činku a pak došlo k vzájemné potyčce mezi ním a obžalovaným. Poškozená mu sdělila, že se s obžalovaným pohádali, že ji zbil, ale on u toho nebyl. Ví, že o několika hádek byla přítomna V [REDAKCE], pokud jde ona tu nebo D [REDAKCE] o tom neví, příčina hádek byla o penězích. Ví, že obžalovaný trefil poškozenou svíčkou, pokud jde o obžalovaného, neviděl ho požívat alkohol, poškozená si ho, pokud tam byl, dala dvakrát. Svědkyně Z [REDAKCE] potvrdila, že soužití mezi obžalovaným a poškozenou bylo konfliktní. Citace. Byla to Itálie pořád. Svědkyně I [REDAKCE] potvrdila, že se zná s poškozenou, ze začátku poškozená mluvila o obžalovaném hezky. Postupně se začala projevovat jeho zlá vyčítavá povaha. Vyčítal jí smrt syna, říkal, že je neschopná matka, nadával jí, vyhrožoval jí, urážel jí slovy kráva, svině vychcaná. V její přítomnosti se obžalovaný k poškozené choval slušně, byla přítomna telefonickému rozhovoru mezi obžalovaným a poškozenou, kdy obžalovaný říkal poškozené, že je neschopná matka, že může za smrt svého syna. Z výpovědi svědkyně P [REDAKCE] k věci nic podstatného zjištěno nebylo. Svědkyně

uvedla, že o žádných konfliktech neví a nikdy nebyla přítomna žádnému konfliktu mezi obžalovaným a poškozenou a v podstatě se k věci blíže nevyjádřila.

1. Kromě shora uvedených svědeckých výpovědí je obžalovaný svého protiprávního jednání usvědčován provedenými listí důkazy, především policejním spisem týkajícím se rozhodnutí o vykázání obžalovaného ze společného obydlí, k čemuž došlo dne sedmáctého a do 18. 6. 20. 22. Je tedy zřejmé i s odkazem na toto rozhodnutí, že v tu dobu mezi obžalovaným poškozenou, byť již se nejednalo o partnerské soužití, tak se jednalo o bydlení ve společné obývané domácnosti. Lékařské zprávy o ošetření poškozené pak prokazují, jaká zranění jí byla způsobena s tím, že v lékařských zprávách je vždy uveden jako příčina vzniku zranění, napadení druhem či partnerem. Je tedy zřejmé, že i z těchto lékařských zpráv je obžalovaný spolehlivě usvědčován z protiprávní jednání, a to i přes absenci rozhodujícího důkazu, a to výpovědi samotné poškozené.
2. Skutečnost, že poškozená vyhledala odbornou pomoc v době konfliktního partnerského soužití, vychází ze zprávy společnosti Profem sociální poradny, zprávy OSPODu, vyplývá, že i zde se poškozená svěřila s tím, že byla fyzicky napadána, kopána, bita, škrcena, ohrožována hozením nožem, hozením svíčky, politím, horkou polévkou, zraněním od dveří, které obžalovaný rozbil. A tato zpráva v podstatě potvrzuje z tvrzení shora uvedených svědků o tom, jakým způsobem konfliktní, což partnerské soužití mezi obžalovaným a poškozenou N [REDACTED] probíhalo.
3. Po zhodnocení všech shora uvedených skutečností dospěl soud závěru, že není nezbytné provádět důkaz výsledkem svědka, navrhovaného obhajobou, neboť se jedná o důkaz zcela nadbytečný, který nemůže vést k objasnění skutkového stavu, a proto soud tento důkazní návrh zamítl. Jedná se o spolujezdce obžalovaného z kamionu, který byl pouze svědkem telefonických hovorů. Je zjevné, že se jedná o kamaráda obžalovaného, který by samozřejmě mohl vypovídat i v jeho prospěch, ale především v daném případě se nejedná o to, že by svědek byl někdy osobně přítomen v domácnosti obývané obžalovaným a poškozenou jakýmkoliv hádkám či konfliktům. A tudíž jeho výpověď je zcela zjevně nadbytečná.
4. Důkazy provedenými hlavním líčením bylo tedy prokázáno, že v období od přesně nezjištěné doby od září 2014 do 18. 6. 2022 v rodinném domě na adrese [REDACTED], okres [REDACTED], opakovaně se zvyšující se intenzitou, úmyslně fyzicky i psychicky zle nakládal se svojí družkou, poškozenou V [REDACTED] N [REDACTED], nar. [REDACTED], která jeho jednání vnímala jako těžké příkoří, když konkrétně: v roce 2014, když začali bydlet na adrese [REDACTED], po předchozí slovní hádce hodil po poškozené nádobu s horkou polévkou, přičemž poškozenou zasáhla pouze tato nádoba, načež se ukryla v koutě místnosti, kam ji obžalovaný zatlačil a zde ji udeřil pěstí do ramene a slovně ji vyhrožoval, že ji vyhodí z domu, že ji umlátí, zabije, nechá ji ležet v krvi, že na ni půjde přes její děti, kterým ublíží a ona se bude muset dívat a žít s nimi, dále ji vulgárně nadával, že je kurva, a proto ji zabije, dne 29. 2. 2016 poškozenou fyzicky napadl několika údery rukou sevřenou v pěst do oblasti ramene, v důsledku čehož poškozená vyhledala lékařské ošetření; dne 1. 1. 2017 došlo k ukončení partnerského vztahu mezi poškozenou a obžalovaným, avšak oba nadále sdíleli společnou domácnost, ve které dne 7. 4. 2017 obžalovaný poškozenou opět fyzicky napadl, kdy ji v ranních hodinách začal škrtit, hodil s ní o zeď a o zem, v důsledku čehož poškozená vyhledala lékařské ošetření; ve fyzickém napadání poškozené pokračoval i v roce 2019, kdy v místě bydliště poničil dveře a jejich část po poškozené hodil a zasáhl ji do levé čelisti, kde má až dosud patrné jizvy; dále poškozenou napadl během Vánoc v roce 2020, kdy po poškozené hodil hořící svíčku ve skle, kterou ji zasáhl do hlavy a byla tekutým voskem popálena; dne 17. 6. 2022 došlo ze strany obžalovaného k vulgárnímu napadání poškozené, když fyzickému ataku zabránil syn poškozené A [REDACTED] Z [REDACTED], nar. [REDACTED], načež

došlo ze strany zasahující hlídky PČR k vykazání obžalovaného z místa bydliště; výše popsaného jednání obžalovaného byla opakovaně přítomna poškozená nezletilá dcera A. N., roč. [redacted], když obžalovaný si musel být vědom toho, že tímto jednáním vůči jeho družce, poškozené V. N., porušuje důležité povinnosti vyplývající z rodičovské zodpovědnosti a ohrožuje jejich citový a mravní vývoj.

12. V daném případě nepochybné, že oproti obžalobě došlo k podstatnému zkrácení období, kdy k protiprávnímu jednání obžalovaného vůči poškozené V. N. docházelo právě s odkazem na výpověď především svědkyně A. N., která rovněž potvrdila, že většinu hádek byla přítomna pouze ona, pouze výjimečně dcera V. a nikdy nezletilý D. Jednání obžalovaného trvalo nejméně od září 2014 do 18. 6. 2022, tedy v podstatě po dobu sedmi let a 9,5 měsíce a je nepochybné, že tato doba s ohledem na skutečnost, že k tomu jednání docházelo v podstatě soustavně vždy, když obžalovaný se vrátil z pracovní cesty a téměř po celou dobu jeho pobytu v domácnosti a je tedy zcela zjevné, že toto jednání vykazuje znaky soustavnosti a délka trvajícího páčání uvedeného protiprávního jednání. Jednání obžalovaného vykazovalo znaky zlého zacházení v podobě útoků fyzických psychických ataků, slovních urážek, vulgárních projevů. Fyzické napadání bylo opakované, několikrát došlo k tomu, že poškozená byla nucena vyhledat lékařské ošetření. Obžalovaný tedy týral osobu blízko žijící s ním ve společném obydlí a takový čin páchal po delší dobu. Svým jednáním tak naplnil znak skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zák. a i když došlo k ukončení partnerského soužití, trvalo soužití ve společném obydlí nadále. Poškozená i přesto, že již nebyla partnerkou obžalovaného, je nepochybně osobou blízkou ve vztahu k němu i nadále, neboť mají společnou nezletilou dceru V., tedy soud vyhodnotil, že i přesto, že došlo k ukončení partnerského soužití, trvalo nadále společné obývání domácnosti, a i vztah osoby blízké mezi obžalovaným a poškozenou.
13. V případě přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zák. soud dospěl k závěru, že obžalovaný se tohoto jednání dopustil pouze vůči nezletilé A. N., která byla valně většinu konfliktů přítomna a viděla nejen hádky vulgární na dávky, ale i fyzické útoky obžalovaného vůči poškozené, a to po dobu, kterou v podstatě ona specifikovala ve své výpovědi tak, jak je uvedena ve výrokové části rozsudku a je nepochybné, že obžalovaný tímto jednáním ohrozil úmyslným způsobem citový a mravní vývoj dítěte tím, že závažným způsobem porušil svou povinnost o ni pečovat a jinou povinnost vyplývající z rodičovské odpovědnosti a v páčání takového činu pokračoval po delší dobu jednání obžalovaného, jak již bylo konstatováno, shoda, trvalo v podstatě po dobu necelých osmi roků s tím, že bylo soustavné. K útokům či poškozené docházelo opakovaně při každém návratu žalovaného z pracovních cest a nezletilá tomu byla v podstatě přítomna vždy, neboť soud v popisu skutků uvedl pouze ta protiprávní jednání, která vyplynula z její výpovědi. Svědkyně naopak vyvinula obžalovaného z jednání vůči nezletilému D., který dle jejího tvrzení tomu přítomen nebyl vůbec. Pokud jde o nezletilou V., sama uváděla, že to občas viděla, ale většinu tohoto jednání vnímala pouze zprostředkovaně od svého bratra A. Z. či od sestry A. N. A přítomna tomu byla pouze v minimu případů, víceméně výjimečně. Za této situace se jsou domnívá, že ve vztahu k ní a nezletilému D. jednání obžalovaného nenaplnuje znaky shora uvedeného přečinu, a proto soud z popisu skutků je protiprávní jednání obžalovaného vůči těmto dvěma osobám vypustil.
14. Při úvaze o druhu a výměře trestu. Soud v úvahu skutečnost, že obžalovaný je osobou, na kterou se hledí, jakoby dosud nebyla soudně trestána. Na druhé straně soud nemohl přehlédnout nekritický postoj obžalovaného k protiprávnímu jednání, kterého se dopouštěl dlouhodobě a vůči osobám blízkým, navíc vzal v úvahu fakt, že obžalovaný se dopustil dvou trestných činů, v

jednom případě zločinu, v druhém případě přečinu, které spáchal v jednočinném souběhu, vzal zároveň v úvahu skutečnost, že obžalovaný v současné době již ukončil soužití poškozenou a poškozená v důsledku jeho protiprávního jednání neutrpěla žádnou psychickou újmu a nemá žádné následky z tohoto jednání.

15. S ohledem na omezení doby, po kterou obžalovaný páchal protiprávní jednání, soud snížil původně uložený trestu odnětí svobody rozsudkem ze dne 26.2.2024 na samou spodní hranici zákonného rozpětí § 199 odst. 2 tr. zák., což je ustanovení o přísněji trestném činu, neboť obžalovanému je za dva trestné činy spáchané v jednočinném souběhu ukládán na trest úhrnný podle § 43 odst. 1 tr. zák., přičemž s ohledem na dosavadní bezúhonnost obžalovaného a skutečnost, že jeho jednání nezanechalo žádných trvalých následků, soud přistoupil ještě k podmíněnému odkladu výkonu tohoto trestu podle § 81 odst. 1 a 82 odst. 1 tr. zák. s vyměřením kratší zkušební doby v trvání dvou roků a čtyř měsíců.
16. Soud zavázal obžalovaného k náhradě nemajetkové újmy podle § 228 odst. 1 tr.ř. vůči poškozené A. N., a to v částce 50 000 Kč, jak se řádně poškozená v zastoupení svým zmocněncem k trestnímu řízení připojila. Je nepochybné, že poškozená snášela jednání obžalovaného dlouhou dobu. Byla přítomna veškerým konfliktům, k hádkám, vulgárním útokům i útokům fyzickým, a proto soud dospěl k závěru, že na místě jiné nemajetkové újmy v uplatněné výši přiznat.
17. Vzhledem k tomu, že v případě nezletilých poškozených V. P. a D. N. nebylo prokázáno, že by vůči nim se obžalovaný jakéhokoliv protiprávního jednání dopustil. Z popisu skutku bylo jednání obžalovaného vypuštěno soud proto, rozhodl soud podle § 229 odst. 1 tr.ř. o tom, že tyto poškození se se svými nároky na náhradu nemajetkové újmy odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních. Neboť ve vztahu, k nimž nebyl obžalovaný uznán vinným žalovaným přečinem, tudíž jim náhrada nemajetkové újmy nepřislouží. Pokud skutečně pociťují z jednání obžalovaného újmu, bude třeba provést k tomu dokazování, jež však jde zcela zjevně nad rámec trestního řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání prostřednictvím Okresního soudu v Příbrami ke Krajskému soudu v Praze, a to do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozená osoba, která se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může podat odvolání pouze do výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Lhůta k podání odvolání u rozsudku, který se doručuje jak obžalovanému, tak jeho obhájci, běží od doručení, které bylo provedeno nejpozději. Osobám, které mohou podat odvolání ve prospěch obžalovaného s výjimkou státního zástupce, končí lhůta tímž dnem, jako obžalovanému.

Odvolání musí být ve lhůtě k podání odvolání nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Odvolání musí splňovat rovněž obecné náležitosti podání podle § 59 odst. 3 tr. řádu.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání si nemůže účinně podat ten, kdo se tohoto práva výslovným prohlášením před soudem vzdal.

Příbram 25. září 2024

Mgr. Miloslav Boudník
předseda senátu